

HBD-961 Ce bun ai fost, Isuse

D. Coroamă

1..Ce bun ai fost, I - su - se, căci pa - cea Ta ne-ai dat, — Și veș - ni - ca vi -

6 a - ță prin sân - ge-le-Ți văr - sat. — A - su - pra Ta dis - pre - țul, bat - jo - cu - ra și

12 chi - nul, Lu - a - te - au fost cu Ti - ne, spre - a ne - n - no - i des - ti - nul. *Refren* Cum vom pu - tea să-Ți

18 mul - țu - mim pen - tru - a - cest bi - ne ce - l pri - mîm Sun - tem să - raci, n - a - vem ce - Ți da, I - su - se, știi prea

24 bi - ne; Chiar da - că - am plân - ge ne - n - ce - tat pe - a - cest pămînt în - stră - i - nat, Ce mii de la - cri - mi

30 l - au u - dat, tot n - am fi demni de Ti - ne.

1. Ce bun ai fost, Isuse, căci pacea Ta ne-ai dat,
Și veșnica viață prin sângele-Ți vărsat.
Asupra Ta disprețul, batjocura și chinul,
Luata-au fost cu Tine, spre-a ne-nnoi detinul.

3 Zdrobit prin suferință, pe lemn Te-au pironit,
Dar Tu spre ei, Isuse, cu milă ai privit.
Te-ai dus astfel la moarte, c-apoi sî ne primești
Și prin al Tău scump sânge, Tu să ne mântuiești.

Refren:

*Cum vom putea să-Ți mulțumim, pentru-acest bine ce-l primim?
Suntem săraci, n-avem ce-Ți da, Isuse, știi prea bine;
Chiar dacă-am plânge neîncetat pe-acest pământ înstrăinat,
Ce mii de lacrimi l-au udat, tot n-am fi demni de Tine.*

2 Ai îndurat ocară și bice fără număr;
Apoi, Ți-au dat și crucea s-o duci pe al Tău umăr.
Cu fruntea-nsângerată, pe cap cu spini cununa,
Urcăi, Isuse, drumul tăcut printre străini.

Refren 2;:

*Nu suntem demni să Te urmăm, dar n-avem unde să plecăm;
Împovărați de-amar și chin suntem, Tu știi prea bine.
Dar prin a Tă milă, Isus, Tu să ne iei la Tine sus
De pe acest pământ străin, să locuim cu Tine.*